

VET

TEKST: TOINE WEIJERS, TEAMCAPTAIN.

Ondanks onze voorbereidingen van een jaar, is ons wedstrijdseizoen dit jaar kort en krachtig. Met Hemelvaart een Europacupwedstrijd in Wildalpen te Oostenrijk, aansluitend met Pinksteren de Nederlandse Kampioenschappen op de Durance in Frankrijk. Dit is tevens de kwalificatiewedstrijd voor de Wereld Kampioenschappen in Zuid Korea drie weken later.

Ons Volmolen Energie Team (VET) is drie jaar geleden ontstaan en bestaat uit slalomkanoërs van de Volmolense Kano Club (VKC) in Waalre.

Hier liggen onze roots en een aantal van ons hebben hoge ogen gegooid op slalomgebied of doen dat nog steeds. Met name de twintigers in ons team, Bas Verhagen, Jeroen Keeris en Sjoerd Dijkstra varen op hoog niveau. De dertigers, Toine Weijers, Marc Kurver en Hans van Delft draaien al jaren mee in de senioren en veteranenklasse en waren alle drie lange tijd buitensportinstructeur bij Brandsport. Martin Hermans sluit de rij en is 50 jaar. Hij is eigenaar van de Volmolen en vindt zijn passie in buitensporten zoals klimmen, skiën en hardlopen. Een taai rakker die een flinke portie duuruithoudingsvermogen in ons team brengt. Een mix van ervaring en getraindheid en leeftijden, maar dat kenmerkt de lage instap van het raften.

Raften is voor onze vereniging een snelgroeiende tak. De jeugd is razend enthousiast als we tijdens een trainingskamp in Frankrijk ons raft opblazen en de rivier opgaan. Raften hebben waarschijnlijk veel mensen al eens gedaan op vakantie, maar in wedstrijdverband wordt het raften in Nederland op slechts bescheiden schaal beoefend.

Waar gaat het nou precies om bij zo'n wedstrijd?: Een team bestaat uit 6 personen en maakt gebruik van steekpeddels. Een wedstrijd bestaat uit drie onderdelen en begint met de Sprint. Het eerste onderdeel van de sprint is de Time Trial waarbij de teams om de beurt starten en op een wildwaterrivier de snelste tijd moeten zien te realiseren. Dit bepaalt de startvolgorde voor het tweede onderdeel van de sprint: de Head to head. Een 1 tegen 1 sprint waarbij het snelste team doorgaat naar de volgende ronde. Een spectaculair onderdeel, want tijdens die sprint kan er onderling "gebatteled" worden om voorop te komen!

Het tweede onderdeel is de Slalom. Op een parcours hangen poortjes die stroomop- of stroomafwaarts genomen moeten worden. Aanraken of missen van de poortjes genereert strafseconden en ook hier gaat het om de snelste tijd. Het derde onderdeel is het koningsnummer en heet de Down River. Ook een sprint maar dan start je met meerdere teams tegelijk. Deze sprint gaat over een langer stuk van de rivier en duurt tussen de 30 en 45 minuten. Afzien dus...!

Na onze plaatsing op het NK hebben we niet veel tijd meer over om veel te trainen, maar proberen we ons zo goed mogelijk voor te bereiden op de reis. Na twee dagen acclimatiseren in Seoel komen we terecht in Inje. In dit prachtige outdoorsportersdorpje op 160 km van Seoel worden sporten als wildwaterkanoën, mountainbike, bungeejumpen, parasailen intensief beoefend. Hier komen we ook alle andere teams tegen. Sommige kennen we al van onze Europese wedstrijden, maar andere zijn nieuw voor ons en we zijn benieuwd welke kwaliteiten ze in huis hebben. Tijdens de trainingen op de Naerinchon rivier is de waterstand erg laag, omdat de moesson nog niet op gang is gekomen. Dat verwacht je niet van een WK! Tijdens de sprint zijn we meer bezig met stenen aan het ontwijken dan met hard vooruit te knallen. De organisatie maakt zich hier ook druk om en alternatieven worden al besproken.

kanosport wedstrijdnieuws

Na de trainingsdagen en gelukkig ook na enige regenval, begint uiteindelijk de wedstrijd met een fantastische opening in Inje. Hand in hand met plaatselijke kinderen lopen we het stadion binnen langs de afgeladen tribunes. Vuurwerk schiet omhoog en na de gebruikelijke toespraken wordt er een Tae Kwon Do show gegeven. Bruce Lee lives...!!

Voor het eerste onderdeel moeten we ons bij de time trail bij de eerste 16 plaatsen om door te gaan voor de head to head. De waterstand is nog erg laag en dat geeft de organisatie en de teams geen spannende rivier zoals iedereen had gehoopt. Het klimaat lijkt hier ook al te gaan veranderen...!! We zijn met een tijd van 0:02:43,14 uiteindelijk 7 seconden langzamer dan de Slovaken die de eerste plaats bezetten, maar onze tijd is wel goed voor de 16e plaats! In de H2H moeten we tegen de Duitsers die we van andere wedstrijden kennen: dat wordt een zware dobber. Zij hebben ook de eerste keus qua startpositie en kiezen voor de snelste vaarlijn. Hier moeten we al snel het onderspit delven. Uiteindelijk worden we toch nog 14e op dit onderdeel.

Een dag later volgt de slalom. Dit is ons onderdeel! Hier hopen we verschil te kunnen maken, want hier zijn we vanaf kinds af aan mee opgevoed. Gelukkig is het water iets gestegen als we het parcours verkennen. We spreken onze tactiek af zodat iedereen weet wanneer er op welk moment een bepaalde slag gemaakt moet worden. Samenwerking in de boot is essentieel!! Onze eerste run is zeker niet slecht. We hebben 0:03:39,33 gevaren inclusief 1 tikker van 5 seconden.

Maar we zien nu wel dat andere teams strakkere lijnen varen en dat voeren wij door in de tweede run. Die is al een stuk sneller! We hebben 1 tikker gezien en aan de vaartijd zien we dat we in de top tien terechtkunnen komen. Super...! Helaas blijkt uit de resultaten dat we nog twee poortjes geraakt hebben. De vaartijd is nu 0:03:19,57 en daar komen dus 3 tikkies à 5 seconden bij. We kijken onze videobeelden terug en moeten inderdaad constateren dat we drie i.p.v. één poortje geraakt hebben. Tsjaja... je vaart op het scherpst van de snede en nu voeren we dus iets te scherp.

Als je alleen naar de vaartijd zou kijken heeft Duitsland de snelste tijd neergezet van 3 min 8 seconden. Wij zitten daar dan maar 11 seconden achter...!! We vallen in dit onderdeel terug naar een 12e plaats en dat is eigenlijk nog helemaal niet slecht van de 28 teams...!

Dan de Down River. De organisatie besluit op het laatste moment om toch het originele stuk van de Naerinchon River te varen. Het heeft die nacht "heavy rains" gehad en het water stijgt met de minuut. Dit stuk staat bekend om zijn stevige stroomversnellingen die tegen de tijd dat we daar zijn toch zeker tegen de WW 4 à 4+ aanzitten. Dit stuk wordt in de ochtend verkend door alle teams en 's middags wordt de wedstrijd gevaren. Een zware dag dus want het regent nog steeds, de rivier stijgt nog steeds en over de trainingsrun doen we met verkennen en al zeker twee uur! Deze training kost toch al veel kracht en die hebben we vanmiddag nog nodig. We starten uiteindelijk rond halfvier met in onze poule de Mexicanen en de Slovenen. Allebei erg sterke teams. We spreken af dat we niet te veel

gaan battlen om toch een zo snel mogelijke tijd neer te kunnen zetten! Maar bij de start komen we bijna op koppositie met de Mexicanen. De Slovenen varen op een steen en raken op een stevige achterstand. De 5 stroomversnellingen varen we als dollemannen af. Het hoogtepunt is de "Pinball" die nog vetter is dan vanochtend. Aan het einde beukt al het water op een groot rotsblok en valt naar rechts waar de hoofdstroom er weer bijkomt. Die drukt ons weer naar links en dan verdwijnen we in een dikke wals. WOW... hier zijn we voor gekomen. Maar we moeten vooral door blijven varen om de snelheid erin te houden. We lopen weer wat in op de Mexicanen. Helaas komen de Slovenen weer dichterbij en die halen ons nog in op de laatste 300 meter. Toch zetten we na een slopende eindsprint een eindtijd neer van 43 minuten. Daarmee worden we 14e op de down river en in het eindklassement 16e. Zeker niet slecht. We hadden liever wat dichterbij de eerste 10 gezeten. Dat had er zeker ingezet, maar dan moet echt alles goed gaan en er is weinig ruimte voor fouten. De Nederlandse dames van Revolution doen het fantastisch goed en worden uiteindelijk 8e!

De wedstrijd zit er al weer op. Moe maar voldaan gaan we terug naar het sportersdorp en daar barst het eindfeest los. Alle nationaliteiten zingen, dansen, drinken, praten en doen rare spelletjes. Geweldig...!! Een dj draait door tot in de vroege uurtjes en sommigen wagen het om over het kampvuur heen te springen. Eenmaal terug in Seoel mogen we zelfs op audiëntie komen bij de Nederlandse ambassadeur. We doen ons te goed aan een pilsje, rode wijn, maatjes haring en bitterballen. Hmm... na anderhalve week Kimchi eten is dit een welkome afwisseling. We kopen nog wat souvenirs en dan staat de ijzeren vogel al weer op ons te wachten... Tot over twee jaar in Bosnië Herzegovina...???